

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 april 2012, nr. IVV/OOG/2012/6311, houdende nadere regels in verband met aanpassing van de hoogte van de uitkering aan het woonland (Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid)

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gelet op artikel 12, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet, de artikelen 17, derde lid, 18, derde lid, 25, tweede lid, 29, derde lid, 29a, achtste lid, en 67, twaalfde lid, van de Algemene nabestaandenwet, artikel 2, tiende en elfde lid, van de Wet op het kindgebonden budget en artikel 62, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;

Besluit:

Artikel 1. Woonlandfactor

Het percentage, bedoeld in de artikelen 12, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet, 17, derde lid, 18, derde lid, 25, tweede lid, 29, derde lid, 29a, achtste lid, en 67, twaalfde lid, van de Algemene nabestaandenwet, 2, tiende en elfde lid, van de Wet op het kindgebonden budget en 62, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, voor een woonland anders dan:

- a. Nederland,
- b. een van de andere lidstaten van de Europese Unie,
- c. een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en
- d. Zwitserland;
bedraagt het in de bijlage bij deze regeling opgenomen percentage.

Artikel 2. Hoogte kindgebonden budget bij aanspraak voor meer dan een kind

1. Indien:
  - a. de ouder aanspraak heeft op kindgebonden budget voor meer dan een kind; en
  - b. voor een of meer van die kinderen voor de toepassing van de Algemene Kinderbijslagwet een ander land dan een van de in artikel 1, onder a tot en met d, bedoelde landen als woonland in aanmerking wordt genomen,
wordt voor de vaststelling van de hoogte van het kindgebonden budget het hoogste bedrag aan kindgebonden budget gekoppeld aan het kind dat woont in het land met het hoogste percentage, bedoeld in artikel 1, en wordt vervolgens steeds het daarop volgende hoogste bedrag aan kindgebonden budget gekoppeld aan het kind dat woont in het land met het daarop volgende hoogste percentage. Bij een gelijk percentage wordt het hoogste bedrag aan kindgebonden budget gekoppeld aan het kind met de hoogste leeftijd.
2. Voor de toepassing van het eerste lid hebben de landen, bedoeld in artikel 1, onder a tot en met d, een percentage van 100.

Artikel 3. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt voor wat betreft de artikelen I, II, III en IV van de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid in werking op het tijdstip waarop de respectievelijke artikelen of onderdelen daarvan in werking treden.

Artikel 4. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012.

Deze regeling zal met de toelichting en de bijlage in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 20 april 2012

*De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
H.G.J. Kamp.*

BIJLAGE ALS BEDOELD IN artikel 1 VAN DE REGELING WOONLANDBEGINSEL IN DE SOCIALE ZEKERHEID

Land:	Woonlandfactor:
Afghanistan	40%
Albanië	40%
Algerije	50%
Angola	70%
Antigua en Barbuda	60%
Argentinië	60%
Armenië	50%
Australië	100%
Azerbeidzjan	60%
Bahamas	80%
Bahrein	70%
Bangladesh	40%
Barbados	60%
Belarus	40%
Belize	60%
Benin	50%
Bhutan	40%
Boeroendi	50%
Bolivia	40%
Bosnië en Herzegovina	50%
Botswana	50%
Brazilië	90%
Brunei Darussalam	50%
Burkina Faso	40%
Cambodja	40%
Canada	100%
Centraal Afrikaanse Republiek	60%
Chili	80%
China	60%
Colombia	60%
Comoren	70%
Congo, Dem. Rep.	60%
Congo, Rep.	70%
Costa Rica	60%
Djibouti	50%
Dominica	60%
Dominicaanse Republiek	60%
Ecuador	50%
Egypte	40%
El Salvador	50%
Equatoriaal Guinea	60%
Eritrea	70%
Ethiopië	40%
Fiji	80%
Filippijnen	50%
Gabon	60%
Gambia	30%
Georgië	50%
Ghana	80%
Grenada	70%
Guatemala	60%
Guinea	40%
Guinea-Bissau	50%
Guyana	80%
Haiti	60%
Honduras	50%

Land:	Woonlandfactor:
Hong Kong SAR, China	70%
India	40%
Indonesië	70%
Irak	70%
Iran	40%
Israel	90%
Ivoorkust	60%
Jamaica	70%
Japan	100%
Jemen, Rep.	40%
Jordanië	80%
Kaapverdië	80%
Kameroen	50%
Katar	70%
Kazakstan	70%
Kenia	50%
Kirgizië	40%
Kiribati	60%
Koeweit	80%
Kosovo	60%
Kroatië	70%
Laos	50%
Lesotho	60%
Libanon	60%
Liberia	60%
Libië	50%
Macau SAR, China	80%
Macedonië, FYR ¹	40%
Madagascar	40%
Malawi	40%
Malediven	70%
Maleisië	60%
Mali	60%
Marokko	60%
Mauritanië	50%
Mauritius	60%
Mexico	60%
Micronesië	80%
Moldavië	50%
Monaco	100%
Mongolië	60%
Montenegro	50%
Mozambique	40%
Namibië	80%
Nepal	40%
Nicaragua	40%
Nieuw Zeeland ²	90%
Niger	50%
Nigeria	50%
Oeganda	40%
Oekraïne	50%
Oezbekistan	50%
Oman	60%
Pakistan	40%
Palau	60%
Panama	60%
Papoea Nieuw Guinea	60%
Paraguay	50%
Peru	60%

Land:	Woonlandfactor:
Russische Federatie	50%
Rwanda	50%
Samoa	70%
Sao Tomé en Principe	60%
Saoedi-Arabië	70%
Senegal	50%
Servië	50%
Seychellen	50%
Sierra Leone	40%
Singapore	70%
Soedan	60%
Solomon Eilanden	50%
Somalië	50%
Sri Lanka	50%
St. Kitts en Nevis	70%
St. Lucia	60%
St. Vincent en de Grenadines	60%
Suriname	70%
Swaziland	60%
Syrië	50%
Tadzkistan	40%
Tanzania	40%
Thailand	50%
Timor-Leste	70%
Togo	50%
Tonga	70%
Trinidad en Tobago	60%
Tsjaad	50%
Tunesië	40%
Turkije	60%
Turkmenistan	50%
Uruguay	80%
Vanuatu	60%
Venezuela	100%
Verenigde Arabische Emiraten	80%
Verenigde Staten	100%
Vietnam	40%
Westelijke Jordaanoever en Gaza	50%
Zambia	80%
Zimbabwe	50%
Zuid Afrika	70%
Zuid-Korea	70%
Koninkrijksgebieden	
Aruba	70%
St Maarten	70%
Curacao	70%
Saba	70%
St Eustatius	70%
Bonaire	70%

¹ Met betrekking tot Macedonië geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag voor de wezenuitkering voorsnog een woonlandfactor van 100%.

² Met betrekking tot Nieuw-Zeeland geldt in verband met het geldende bilaterale socialezekerheidsverdrag voorsnog een woonlandfactor van 100%.

TOELICHTING

Inleiding

Deze regeling vloeit voort uit de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid. Deze wet beoogt te voorkomen dat Nederlandse uitkeringen die buiten een van de andere lidstaten van de Europese Unie (EU), een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of Zwitserland worden verstrekt, naar lokale maatstaven bezien, uit de pas lopen. Als het gaat om uitkeringen die gerelateerd zijn aan het sociaal minimum in Nederland of voorzien in een bijdrage in specifieke kosten is de kans aanwezig dat de uitkering zijn doel voorbij schiet, in die zin dat een verdergaande financiële ondersteuning wordt geboden dan – de plaatselijke omstandigheden in aanmerking genomen – noodzakelijk en gerechtvaardigd is.

Concreet gaat het hier om de uitkeringen op grond van de Algemene nabestaandenwet, de WGA-vervolguitkering en de eventuele toeslag daarop, de kinderbijslag en het kindgebonden budget. Deze regeling heeft tot doel voor de genoemde uitkeringen aan te geven op welke hoogte deze moeten worden vastgesteld met betrekking tot de uitkeringsgerechtigden, respectievelijk de kinderen die buiten de vorengenoemde landen wonen.

Hoofdlijn van de regeling

Met deze regeling wordt het percentage – de zogenoemde woonlandfactor – vastgesteld dat het kostenniveau aangeeft van een bepaald land ten opzichte van het kostenniveau in Nederland. Het percentage bedraagt evenwel niet meer dan 100. De hoogte van de genoemde uitkeringen wordt, bij het wonen van de uitkeringsgerechtigde, respectievelijk het kind, buiten een van de bovengenoemde landen, vastgesteld op de woonlandfactor maal de hoogte van de desbetreffende uitkering in Nederland.

Vormgeving

Zoals hiervoor opgemerkt vormt de woonlandfactor, zoals vastgelegd in de bijlage, een belangrijk onderdeel van de regeling. De in de bijlage vermelde percentages worden verkregen door uit te gaan van de koopkrachtpariteitscijfers van de Wereldbank of, indien deze niet beschikbaar zijn, van het Bruto Binnenlands Product (BBP) per hoofd van de bevolking; in de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid zijn de redenen hiervoor uiteengezet. De hieruit voor de verschillende landen voortvloeiende percentages worden uitgedrukt in categorieën afgerond op tientallen procenten, waarbij de afronding geschiedt naar boven. In het geval deze basisgegevens wijziging ondergaan en dit bijstelling van het percentage noodzakelijk maakt, wordt deze bijstelling in de bijlage verwerkt per 1 januari van een kalenderjaar. In de bijlage is uitgegaan van die landen waar het woonlandbeginsel geldt en waar naartoe in 2011 uitkeringen zijn geëxporteerd.

Gebieden buiten EU

De situatie kan zich voordoen dat een kind of een verzekerde woont in een gebied dat buiten Europa ligt, maar onder de territoriale werkingssfeer van een EU-land valt. Voor zogeheten UPG's (ultraperiferie gebieden) geldt dat ze onderdeel zijn van een land van de EU en ook geacht worden te liggen op het grondgebied van de EU. Daar geldt ook de EU-regelgeving (zie artikel 355 verdrag betreffende de werking van de Europese Unie). In die gebieden (bijv. Canarische eilanden, Guadeloupe, Martinique, Réunion, de Azoren en Madeira, Frans Guyana, Saint Barthélemy en Saint Martin) kan dan ook het woonlandbeginsel niet gelden.

Voor zogeheten LGO's (landen en gebieden overzee) geldt dat er slechts een zeer beperkt deel van de EU-regelgeving van toepassing is. Zo geldt er geen vrij verkeer van werknemers. In die gebieden (bijvoorbeeld Bonaire, Sint-Eustatius en Saba) is het woonlandbeginsel van toepassing.

Ten aanzien van een tweetal landen verzetten de socialezekerheidsverdragen zich tegen toepassing van het woonlandbeginsel. Het gaat hier om Nieuw-Zeeland en Macedonië. Ten aanzien van het laatste land verzetten de verdragsbepalingen zich enkel tegen toepassing van het woonlandbeginsel met betrekking tot de wezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet. Zoals in de nota naar aanleiding van het verslag bij het voorstel van Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid is vermeld, zal Nederland die landen voorstellen om het verdrag te wijzigen.

Vaststelling woonlandfactor bij ontbrekende onderliggende cijfers

In de bijlage zijn, zoals reeds werd opgemerkt, alleen landen opgenomen waarheen in 2011 uitkerin-

gen zijn geëxporteerd. In de toekomst zou kunnen blijken dat ook export van uitkeringen plaatsvindt naar andere landen. Alsdan zal de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, al dan niet op verzoek van de desbetreffende uitvoeringsorganisatie, door middel van wijziging van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid de woonlandfactor vaststellen die bij de betreffende landen hoort. Het kan voorkomen dat voor (enkele van) die landen zowel het koopkrachtpariteitscijfer van de Wereldbank als het BBP per hoofd van de bevolking niet beschikbaar is. In dat geval stelt de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid het percentage vast, zich hierbij zo veel mogelijk baserend op objectief vast te stellen economische kerncijfers. Uiteraard onderbouwt de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de vaststelling van het percentage. Zolang een dergelijk percentage niet is vastgesteld, geldt een woonlandfactor gelijk aan 100.

Hoogte kindgebonden budget bij aanspraak voor meer dan een kind

De situatie kan zich voordoen dat er uit één gezin een of meer kinderen wonen in een land waarvoor de woonlandfactor bepalend is voor de hoogte van de kinderbijslag en het kindgebonden budget. In die situatie wordt het hoogste bedrag aan kindgebonden budget toegekend aan het kind met de hoogste woonlandfactor – waarbij voor landen waarvoor het woonlandbeginsel niet van toepassing is de woonlandfactor op 100% wordt gesteld – en het daarop volgende bedrag aan het kind met de daarop volgende woonlandfactor en zo verder. Deze keuze kan worden verduidelijkt door enkele voorbeelden te geven.

Een gezin met twee kinderen in Nederland ontvangt aan kindgebonden budget, zonder verhogingen, in afgeronde bedragen € 1450,- (€ 1000,- voor het eerste – oudste – kind en € 450,- voor het tweede kind). Wanneer de hiervoor vermelde keuze niet zou zijn gemaakt zou een gezin met een in het buitenland wonend oudste kind waarop bijvoorbeeld een woonlandfactor van 50% van toepassing is hiervoor € 500,- ontvangen en voor twee in Nederland wonende kinderen hier bovenop nog € 450,- respectievelijk € 200,-. Dat is samen € 1150,-. Dus terwijl beide gezinnen twee kinderen in Nederland hebben wonen zou het gezin met drie kinderen (twee kinderen wonen in Nederland en één kind in het buitenland) minder kindgebonden budget ontvangen dan het gezin met twee kinderen (beide kinderen wonen in Nederland). Door het hoogste bedrag aan kindgebonden budget te koppelen aan het kind met de hoogste woonlandfactor wordt het tweede kind voor de berekening van het budget het oudste kind, het derde kind het op één na oudste en het oudste kind het derde kind. Dit levert dan € 1000,- op voor het op één na oudste kind, € 450,- voor het op twee na oudste kind en € 100,- voor oudste (hierop wordt immers de woonlandfactor van 50% toegepast). Samen is dat € 1550.

Een gezin met twee kinderen in het buitenland met een woonlandfactor van respectievelijk 50% en 90% zou zonder de eerdergenoemde keuze een budget ontvangen van $50\% \times € 1000,- = 500$ plus $90\% \times € 450,- = € 405,-$. Dat is samen € 905,-. Door de gemaakte keuze wordt dat dus $90\% \times € 1000,- = € 900,-$ plus $50\% \times € 450,- = € 225,-$. En dat is samen € 1125,-.

*De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
H.G.J. Kamp.*